

Keresztényekként gyűltünk össze Testvéreim (!), hogy megünnepeljünk Istent, aki közel áll hozzánk. Talán más keresztényekkel, hasonló gondolkodású emberekkel is közösséget alkotunk.

Keresztényekként is aktívan imádkozhatunk - amely szinte furcsa a modern, szekularizált, az Egyháztól távol, kevésbé vallásosan érdeklődésűek és szélsőséges társadalomban. Mi különböztet meg bennünket, keresztényeket a nem keresztényektől? Képesek vagyunk-e megválaszolni a reményekkel kapcsolatos kérdéseket, amelyek bennünk vannak? Izgalmas kérdések, éppúgy relevánsak, mint a korai keresztény időkben. Használjuk ma ezeket a kérdéseket lendületként ebben a szentmisében.

HÚSVÉT VI. VASÁRNAPJA
TÖMEGKOMMUNIKÁCIÓ VILÁGNAPJA
DR. VERES ANDRÁS GYŐRI MEGYÉSPÜSPÖK
KINEVEZÉSÉNEK ÉVFORDULÓJA (2016)

† EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Kérni fogom az Atyát, és más Vigasztalót ad majd nektek.

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat. Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő más Vigasztalót ad majd nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad. A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri. De ti ismeritek őt, mert veletek marad és bennetek lakik. Nem hagylak árván titeket: visszajövök hozzátok. Rövid idő, Ezek az evangélium igéi.

és már nem lát engem a világ. Ti azonban láttok, mert én élek, és ti is élni fogtok.

Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek. Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szereti, én is szeretni fogom, és én megmutatom neki magamat.

Hit és szeretet

Amikor a híres lelki tanítómesternek a napjai véget értek, tanítványai arra kérték őt, hogy ne hagyja el őket. De ő azt mondta: *“Ha nem mennék, hogyan tanulnátok meg látni?”* - *“Mit nem látunk, ha velünk vagy?”* visszakérdez az egyik tanítvány. A mester nem akarta elmondani. Amikor közeledett halálának órája, újra megkérdezték: *“Mester, mit fogunk látni, amikor elmész?”* Szemében mosolyogva válaszolt: *“Csak annyit tettem, hogy a folyó partján ültem és vizet adtam az*

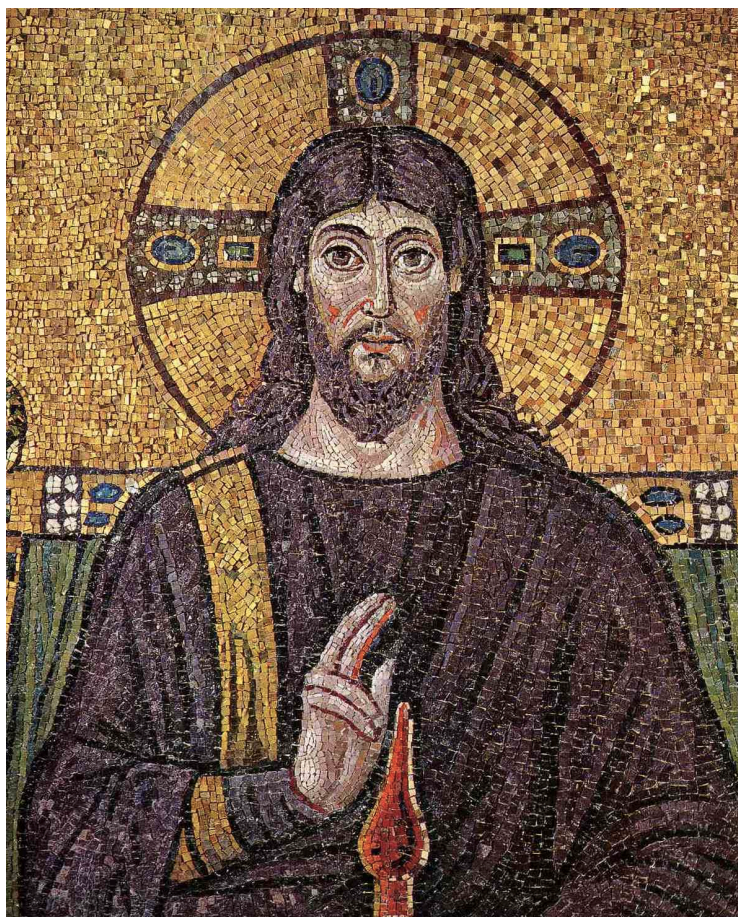

embereknek. De amikor távozom, remélem, hogy látni fogom a folyót.” - Ez az öregember egy igazi mester volt. Teljes mértékben támogatta tanítványait. Megpróbálta rávenni a diákjait, hogy ízleljék meg az alapvető tudnivalókat. Ez volt az a feladat, amelyet a hallgatóknak halála után meg kellett tenniük: **megtanulni meglátni és felfedezni azt, amiben valójában élnek.**

Keresztény - elfogadja-e az élet leckéjét?

A kereszténységben is hasonló van? Sokan, akik keresztényeknek tekintik magukat, igent mondanak: **Jézus elhozta a helyes élet tanítását.** S akkor nem tűnik el a tanítása mögött? A nevét még mindig gyakran emlegetik. De vajon még mindig meghaladja-e az idejét, így ma is fontos mint személy? Igen, tanítása valóban elég!

Így gondolkodni nem újdonság. Már az első keresztény század végén, amikor megírták János evangéliumát, hasonló kérdések és reakciók jelentkeztek némelyik harmadik generációhoz tartozó keresztényben is. Mi a kereszténység? - 80, 90 év után nincsen élő tanú, aki többet mondhatna Jézus személyéről? Nyilvánvaló, hogy

kereszténynek lenni azt jelenti, hogy elfogadjuk a tanítást!

János evangélista ilyen kérdésekre válaszol Jézusról szóló könyvében. Pontosan az úgynevezett búcsúbeszédében összeállít egy fontos lelki végrendeletet az embereknek - így Jézussal is. Az evangélista lehetővé teszi, hogy Jézus szájából halljuk, mi is valójában a kereszténység: *“Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat.”* Tehát mint azt a lelki tanítómester mondja: **Akkor**

vagy keresztény, ha életed Jézus tanításáról szól! Valójában: aki részletesebben elolvassa a négy fejezetből álló búcsúbeszédet, rájön, hogy Jézus szeretete több mint hússzor fordul elő benne, az előző fejezetekben pedig csak hét alkalommal. Itt a “hit” szó dominál, higgyünk Jézusban, az Ő Igéjében... - 67-szer! Ez kényszerítőleg hat. **Mintha “a Jézusba vetett hit” “Jézus szeretetév” válna. Jézus szeretete azt jelenti, hogy amikor “hiszünk benne”, akkor az több mint hogy megtartsuk parancsait,** több mint hogy elhelyezzük a többi nagy tanítók között, akiknek a legfontosabb a tanításuk? **Húsvét végre megmutatja: a Jézus-történet az élet története!**

De ekkor a kereszténység lényege nem feltétlenül egy egyszerűen elfogadott doktrínában áll, és nem feltétlenül egy bizonyos erkölcs kihirdetésében. Nem csak a hittételek elfogadásáról van szó, amelyet természetesen fel lehet vázolni a keresztény hit bizonyos mondataiként.

Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy először is kapcsolatban vagyunk Jézus Krisztussal. Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy kapcsolatba lépünk vele, keresünk egy belső kapcsolatot, amelyet egy értékes és kedves embertől

kaptunk. Ez ellentétben áll Jézus kereszten történő kivégzésével. Természetesen egyikünk vagy másikunk képes intenzív emléket felépíteni egy elhunyt személyről, akit már ismert vagy akivel együtt élt. De ez előfeltétele-e annak a vallásnak, amely állítólag mindenki számára elérhető?

Kereszténység - támogatás a szívben

E kérdés miatt és ugyanakkor, tekintettel halálára, Jézus bejelentésének furcsa értelme van: *“Én pedig kérni fogom az Atyát, és ő más Vigasztalót ad majd nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad.”* Akaratlanul jön a kérdés: Egy harmadik szereplő jön hirtelen a játékba? Jézusnak

már nincs többé szerepe? A misszió, a küldetés a halálával véget ér? De a következő mondatban Jézus kijelenti: *“Nem hagylak árván titeket: visszajövök hozzátok. ... Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti énbennem, én pedig tibennetek.”*

A Lélek nem jelent azt, hogy a Biblia egy másik formát használ a Messiásra, hanem inkább azt, hanem azt a művet és módot, amelyben az Isten - és halála után Jézus is - megtapasztalhat az emberek számára és “Vigasztalóvá” válik. Jézus nem hagy el bennünket, **Lelkében még akkor is velünk van, ha már nem tudjuk Őt érzékeinkkel megérezni. Istenben az Atya, a Fiú és Lélek helyett adnak egymás szeretetének. Ez tehát “Krisztus szeretetének” kitágítása. Ez azt eredményezi, hogy azok emberek veszik észre, akik különösen kiszolgáltatott állapotban vannak: a kudarcot vallottak, a szenvedők, a marginalizált emberek. Ez azt jelenti, hogy minden csalódása ellenére, magára való tekintettel, sohasem vonja meg Isten a szeretetét.**

Azok, akik teljesítik Jézus küldetését, **idővel újabb tapasztalatokkal rendelkeznek: egyre inkább Isten saját kapcsolatába vonzza, amely a szeretet.** Pontosan ezt mondja Jézus is: *“Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szereti, én is szeretni*

fogom, és én megmutatom neki magamat.” Jézus szeretete nem más mint egy vágyakozó érzelem. A szeretet nem röpke ötlet, sem pillanatnyi érzelem. A szeretet **kialakul.** Ezért van ez a mondat: “Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem.” - Parancsok? **Nem a tízparancsolatra értjük, sem az egyházi törvényekre.** János evangéliumában Jézus frappáns s provokatív rövidséggel mondja, különösen is a lábmosás kapcsán: *“Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.”*¹

¹ Jn 13,34